

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 21595-12-14 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

בפני כב' השופט ה' קירש

טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד

המערערת

נגד

מנהל מס ערך מוסף גוש דן

המשיב

החלטה

1. הערעור עוסק בזכות המערערת לדווח על מע"מ בשיעור אפס בקשר לשירותים מסוימים המסופקים, לפי הטענה, לחברה-אם זרה שהיא תושבת חוץ. הערעור הוגש בדצמבר 2014, והוא מתייחס לתקופות חיוב בין השנים 2009-2012.
2. על פי החלטת בית המשפט, המשיב היה אמור להגיש כתב תשובה ואף ניתנו שתי ארכות להגשתו. דיון קדם משפט נקבע ליום 25.2.2015. ביום 16.2.2015 (היום האחרון להגשת כתב התשובה על פי הארכה השנייה), הוגשה "הודעה ובקשה מטעם המשיב".
3. בהודעה האמורה, הסביר המשיב כי נתגלתה טעות בנתוני השומה לשנת 2012 וכי בכוונתו לפעול לפי סעיף 79(א) לחוק מס ערך מוסף "על מנת להוציא למערערת שומה מתוקנת לשנת 2012". צוין כי תיקון הטעות יביא להגדלת סכום המס הנדרש לשנת 2012.
- המשיב ביקש מבית המשפט להאריך את המועד להגשת כתב התשובה ולדחות את מועד קדם המשפט על מנת לתת למשיב שהות לפעול כאמור במסגרת סעיף 79 לחוק.
4. בהודעה צוין כי ב"כ המערערת מתנגד להוצאת שומה מתוקנת ומתנגד לבקשה עצמה.
5. בסעיף 79(א) לחוק מס ערך מוסף נאמר: "נוכח המנהל שקביעת מס או שומה אינן נכונות רשאי הוא, ביזמתו או לבקשת הנישום, לתקן תוך חמש שנים מיום שנעשו".
6. במצב דברים זה, סברתי כי דווקא יש טעם בקיום קדם המשפט על מנת לשמוע את עמדות הצדדים והסבריהם וללבן את סוגיית התיקון והשפעתו על המשך ניהול ההליך. על כן בהחלטה מיום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 21595-12-14 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

16.2.2015 דחיתי את המועד להגשת כתב תשובה מטעם המשיב אך קבעתי כי קדם המשפט יתקיים במועדו.

7. בתחילת דיון קדם המשפט שנערך ביום 25.2.2015 הודיעה ב"כ המשיב בעל פה כי "התכוונו להוציא שומה מתוקנת ל-2012 [אך] כאשר עשינו זאת התברר שהייתה טעות חישוב לגבי כל השנים. הטעות (הייתה) שנלקח בשומה רק הרווח ולא [ה] עסקה כולה".

ב"כ המשיב ביקשה שהות לצורך הוצאת שומות מתוקנות לכל תקופות החיוב והטעימה כי "הערעור (הנוכחי) צריך להמחק ולנהל הליך השגה חדש". ב"כ המערערת התנגד לבקשת המשיב והודיע כי בכוונתו להתנגד לעצם השימוש בסעיף 79 בנסיבות העניין. בהחלטה שניתנה בתום קדם המשפט נאמר בן היתר:

"...לנוכח המצב שנוצר, תגיש באת כוח המשיב תוך 30 יום מהיום הודעה לבית המשפט ובה הסבר לגבי כוונת המשיב לפעול על פי סעיף 79 ולהודעה זו תצורף גם טיוטה של השומות שבכוונת המשיב להוציא לתקופות החיוב.

עם קבלת הודעת באת כוח המשיב, תינתן למערערת זכות להשיב לעניין עצם השימוש בסעיף 79 לחוק מע"מ בנסיבות העניין וזאת כעניין מקדמי ומבלי להתייחס בשלב זה לגופן של השומות המוצאות. בהמשך תינתן זכות תגובה למשיב."

8. הצדדים פעלו בהתאם להחלטה זו, והמשיב הגיש ביום 23.3.2015 "הודעה מטעם המשיב בנוגע להוצאת שומה מתוקנת". שוב הוסבר כי "שומת העסקאות הוטלה רק על הרווח של המערערת, ולא על עלות השירותים שנתנה... בתוספת הרווח". המשיב נימק מדוע השימוש בסעיף 79 מוצדק בנסיבות המקרה, וביקש שוב "שהות בת 30 יום לצורך הוצאת שומה מתוקנת, שלאחריה יעדכן המשיב שאכן הוצאה שומה, ולאחר מכן יימחק הערעור, או לחלופין יתקבל באופן טכני ולא יהווה מעשה בית דין...".

9. המערערת מצדה הגישה התנגדות להוצאת שומה מתוקנת ונימקה מדוע לדעתה בנסיבות העניין לא מתקיימת כל עילה לשימוש בסעיף 79. המערערת טוענת כי תיקוני השומה אשר בכוונת המשיב לערוך הם מהותיים באופיים ולא טכניים, והצורך בתיקון היום נובע מחוסר הבנה מצדו של המשיב באשר לאופן ניהול הפעילות העסקית של המערערת. לדברי המערערת המשיב מנסה לעשות "מקצה שיפורים" לאחר שנים של דיוני שומה ואין לאפשר לו לעשות כן.

בהתאם להחלטת בית המשפט, המשיב הגיש תגובה לתשובת המערערת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 21595-12-14 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

10. לאחר עיון בטענות הצדדים, בחינת המצב הפרוצדוראלי שנוצר ושקילת הדברים, הגעתי למסקנות אלו:

א. אין בכוחו של בית המשפט למנוע מראש עשיית שימוש בסעיף 79 לחוק. אין כל הוראה בסעיף השוללת את הפעלתו כאשר תלוי ועומד ערעור בבית משפט בעניין השומה נשוא התיקון, ואף אין הוראה המחייבת נטילת רשות מבית המשפט על מנת לפעול לפי הסעיף. בספרו **דיני מיסים (מיסים עקיפים)** (חושן למשפט, תל-אביב, תשנ"ד-1994), כותב פרופ' נמדר (בעמוד 444):

"... המנהל רשאי לתקן את השומה בכל שלב שהוא, בין לפני הגשת השגה ובין לאחריה, ואפילו לאחר הגשת ערעור. יתר על כן נפסק כי המנהל אינו מוגבל למספר מסויים של תיקונים והוא יכול להפעיל את סמכותו לתקן השומה כל אימת שיראה לנכון, ובלבד שישמרו זכויות העוסק להשיג או לערער על החלטתו".

כך גם אירע במקרים שנדונו בעניין **ארנסון** (ע"ש 171/94 א. ארנסון בע"מ נ' מנהל מע"מ, פורסם ביום 22.6.97) ובעניין **מסגריית קינג** (ע"ש (ת"א) 913/97 מסגריית קינג נ' מנהל מס ערך מוסף-גוש דן (פורסם ביום 25.11.2004), דהיינו השימוש בסעיף 79 לחוק נעשה כאשר כבר היה ערעור תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי.

ב. על פי סעיף 79(ג) לחוק, "**דין תיקון שומה, לעניין השגה וערעור – כדין שומה**". דהיינו, הדרך הקבועה בחוק לחלוק על תיקון שומה (הן לגבי עצם עריכתו והן לגבי תוכנו) היא הגשת **השגה** בהתאם לסעיף 82 לחוק. יוער כי כלל זה שונה מהוראות סעיף 147(ד) לפקודת מס הכנסה הקובעות כי "צו לפי סעיף קטן (א) המגדיל את השומה, דינו לעניין ערעור, כדין צו לפי סעיף 152(ב)", דהיינו הדרך לחלוק על צו לפי סעיף 147 לפקודה ("פתיחת שומה") היא הגשת ערעור לבית משפט ולא מתקיים שלב השגה לפני כן.

יצוין כי במקרים שנדונו בפסיקה (**ארנסון**, **מסגריית קינג** ובשני הליכים דומים נוספים בתחום מיסוי מקרקעין: **איציק וצורי** (ע"א 9165/99 איציק וצורי (1986) שותפות רשומה נ' מנהל מס שבח מקרקעין, פורסם ביום 5.8.2002) וה**פניקס** (וי"ע (ת"א) 1597/08 הפניקס חברה לביטוח בע"מ נ' מדינת ישראל משרד האוצר, פורסם ביום 16.7.2014) אכן התקיימו, או היו אמורים להתקיים, הליכי השגה חדשים בעקבות תיקוני השומה.

ג. כמו כן, אין הוראה מקבילה בחוק מס ערך מוסף לזו המצויה בסעיף 147(ו) לפקודת מס הכנסה לפיה: "**ניתן צו לפי סעיף קטן (א) לאחר שהוגש ערעור על השומה אך בטרם נסתיימו ההליכים בערעור, ידונו בו כאילו היה ערעור על הצו**". בהתאם לסעיף 147(ו) לפקודה הנ"ל, אין צורך להפסיק ערעור קיים ולפתוח ערעור חדש בעקבות שינוי בשומה שנעשה על פי סמכות מנהל רשות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 14-12-21595 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

המסים במסגרת סעיף 147. הסדר זה מתבקש כי הרי כפי שצוין, על צו לפי סעיף 147 לפקודה ניתן להגיש ערעור ולא השגה.

לא כך בחוק מע"מ והחולק על תיקון שומה שנעשה לפי סעיף 79 רשאי להגיש השגה (ואחריה ערעור). על כן אין מקום לאמץ לעניין מע"מ ובדרך ההיקש את האמור בסעיף 147(ו) לפקודה (אלא על פי הסדר דיוני מוסכם בין הצדדים). נמצא אפוא כי אין אפשרות "לדלג" על שלב ההשגה בעקבות השימוש בסעיף 79 לחוק (אלא בהסכמה) (וראו בפס"ד **מסגריית קינג**, בסעיף 11).

ד. תוצאת הפעלתו של סעיף 79 לחוק מע"מ היא החלפת השומה המקורית בשומה המתוקנת כך שהשומה המקורית **איננה קיימת עוד**.

ה. היות ובעקבות תיקון שומה כאמור השומה המקורית איננה קיימת עוד, הרי נשטט למעשה הבסיס לדיון בערעור התלוי והעומד בפני בית המשפט ואין עוד טעם לבירור ההליך. הפתרון שאומץ בפסיקה לסיום הליך הערעור הקיים הוא **קבלת הערעור** תוך ציון והדגשה כי הדבר איננו מהווה מעשה בית דין או בסיס להעלאת טענת השתק כנגד המשיב (המנהל).

נראה כי טכניקה זו נבחרה משתי סיבות: (א) כי הערעור ראוי ל"התקבל" במובן זה שהשומה לגביה הוגש הערעור מתאינת בעקבות הפעלתו של סעיף 79, ו-(ב) בגלל הסברה שערעור לא יכול להימחק בהעדר בקשת מחיקה מטעם המערער.

עם כל הכבוד, אינני משוכנע כי זאת הדרך המתאימה ביותר להפסקת הליך הערעור הקיים ולטעמי יש לנקוט דווקא **בדרך המחיקה** כמתאימה יותר למצב שנוצר (ואולי לכך רמזה כב' השופטת שטרסברג-כהן בעניין **איציק וצורי** באומרה כי **"ייתכן שהיה ניתן להפסיק את הליך הערר בדרך אחרת"** (סעיף 4 לפסה"ד)).

תקנה 143(8) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (שחלה גם בקשר לערעורי מס ערך מוסף), מסמיכה שופט הדין בערעור בשלב קדם המשפט (שזה השלב בו נמצא התיק הנוכחי) **"לסלק תביעה על הסף על יסוד אחד הנימוקים המנויים בתקנות 100 ו-101"**. תקנה 100 מונה את הנימוקים האפשריים למחיקה על הסף.

כאן יצוין כי לפי תקנה 10 לתקנות מס ערך מוסף ומס קנייה (סדרי הדין בערעור), תשל"ו-1976 (**"תקנות ערעורי המע"מ"**) אימוצן של תקנות סדר הדין האזרחי המנויות שם ייעשה **"בשינויים המחויבים"** כי הרי ערעור מע"מ מתנהל באופן שונה מתביעה אזרחית רגילה מבחינות שונות. למשל, העובדה כי נקודת המוצא של כל ערעור מע"מ היא קיומה של שומה (או החלטה אחרת של המנהל) מבדילה ערעורים אלה מתביעות אזרחיות רגילות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 14-12-21595 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

לפיכך, במצב בו השומה המקורית עליה הוגש ערעור מוחלפת בשומה מתוקנת (עליה אפשר להגיש השגה), ניתן לומר – בשינוי המחויב – כי "כתב התביעה" (קרי, כתב הערעור כמשמעותו בתקנה 2 לתקנות ערעורי המע"מ) **כבר איננו "מראה עילת תביעה"**, כאמור בתקנה 100(1) לתקנות הסדר הדין האזרחי.

באשר להפעלת סמכותו של השופט להורות על מחיקת תובענה, כותב אורי גורן בספרו **סוגיות בסדר הדין האזרחי** (מהדורה 11, 2013) כך:

"בית המשפט רשאי ליזום הליך מחיקה מיוזמתו 'בכל עת', דהיינו, בכל שלב משלבי הדין. בית המשפט רשאי למחוק את התובענה מיוזמתו, אפילו הנתבע אינו עותר לכך ואפילו הנתבע מתנגד לכך. התקנה 'אינה מתנה את סמכות המחיקה ביוזמת בעלי הדין. שקול הדעת הוא של בית המשפט, הרשאי להחליט מיוזמתו הוא...'". (עמ' 372).

...

"הסמכות להכריע בבקשה לסילוק על הסף מסורה לבית המשפט. סמכות זו יכול שתהיה מופעלת גם ביוזמת בית המשפט, והיא מאפשרת לו להימנע משמיעת ראיות כאשר הדבר מיותר בהיעדר עילת תביעה. תכליתה של סמכות זו אינה משתנה על פי זהותו של מי שמבקש להפעילה – התובע, הנתבע או בית המשפט." (עמ' 376-375).

לכך נוסיף ונזכיר את הוראת סעיף 83(ה) לחוק מע"מ עצמו לפיה **"בית המשפט יאשר, יפחית, יגדיל או יבטל את השומה, או יפסוק באופן אחר כפי שיראה לנכון"**.

משמעות המחיקה איננה כמובן כי בית המשפט מקבל את נימוקיו של המערער כנגד השומה המקורית במישור המהותי או שהמערער משלים עם עצם השימוש בסעיף 79 מצדו של המשיב. המשמעות היחידה היא שהליך הערעור הקיים **הפך לבלתי רלבנטי ואין טעם לנהלו**. בהקשר זה נזכיר גם אם תקנה 527 לתקנות סדר הדין האזרחי הקובעת כי: **"מחיקת תובענה אינה מעשה בית דין ואין בה, כשהיא לעצמה, כדי למנוע את התובע מהגיש תובענה חדשה בשל אותה עילה"**.

1. אם יבחר המשיב לפעול לפי סעיף 79 ולתקן את השומות המקוריות, אזי משמעות הדבר היא שהשומות המקוריות חדלות להתקיים (וזהו, כאמור, הבסיס למחיקת הערעור התלוי והעומד). לכן, אם בהמשך (בערעור שני עתידי) המערערת תטען כי בנסיבות העניין כלל לא הייתה עילה או הצדקה לעשות שימוש בסעיף 79 וטענה זו **תתקבל**, אזי **לא תיוותר כל שומה** וזכייתה של המערערת תהיה סופית. דהיינו, קבלת טענה כנגד עצם הפעלת סמכות התיקון **לא תביא** להחייאת השומה המקורית כחלופה, ובכך המשיב נוטל סיכון מסוים בבוחרו לפעול לפי סעיף 79.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 21595-12-14 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

ז. לדעתי נסיבות המקרה הנוכחי יצדיקו הטלת סכום הוצאות ממשי על המשיב אם הוא יבחר לתקן את השומות ולגרום למחיקת הערעור.

הודעתו של המשיב מיום 23.3.2015 כללה טיוטת תחשיב לשומות המתוקנות לשנים 2009-2012. מעיון בתחשיב זה עולה כי סכומי המס המתוקנים הרשומים בו מבוססים על דו"חות הרווח וההפסד המותאמים לצרכי מס הכנסה שהגישה המערערת, ואפשר לחלץ את סכומי המס הנטענים בפעולות חשבון פשוטות. לדוגמא, סכום המס המתוקן לתקופה מאפריל 2010 עד מרץ 2011 הוא 775,056 ש"ח. סכום זה מייצג 16% (שיעור המע"מ) מ-110% מההוצאות בהן עמדה המערערת בתחום הפעילות השנוי במחלוקת, כפי שעולה מהדו"ח (דהיינו, החישוב הוא על בסיס "Cost Plus"), ובמספרים: $775,056 = 16\% \times [1.1 \times (2,468,488 + 1,935,239)]$ ש"ח.

אינני מביע בשלב זה כל דעה לגבי נכונות הטלת המס על פי התחשיב החדש. נראה כי ההפרש במס (במונחי קרן) בין השומות המקוריות לבין השומות המתוקנות לפי הטיוטה מסתכם בכ-1.6 מיליון ש"ח.

על פי החומר המונח לפני נראה כי הנתונים הגולמיים אשר שימשו בסיס הן לשומות המקוריות והן לטיוטת השומות המתוקנות נמצאו בידי המשיב עוד בשלב השומה הראשון (שומה שלב א' הוצאה בנובמבר 2013).

דהיינו, בחלוף כשנה וחצי המשיב משנה את טעמו, או מגלה את טעותו, ומגיע לחישוב מס אחר, גבוה יותר, על בסיס אותם נתונים. הודעה בעל פה על הצורך בתיקון כל השומות (לפי גישתו) נמסרה על ידי המשיב רק במהלך קדם המשפט שהתקיים בחודש פברואר 2015.

נסיבות אלו מצדיקות הטלת הוצאות על המשיב לנוכח הצורך שייוצר לחזור ולדון בשומות המתוקנות משלב ההשגה על כל המשתמע מכך.

ה. לאחר שקילת הדברים הגעתי למסקנה כי בנסיבות המקרה אין זה נכון להכריע בשלב זה בשאלת תקינות השימוש המתוכנן בסעיף 79.

אמנם בהחלטתי בתום קדם המשפט ביקשתי את התייחסות הצדדים לסוגיה זו והם הגישו כתבי טענות בהתאם לכך. אולם נראה כי טרם בשלה העת להכריע בעניין זה ואנמק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 14-12-21595 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

ראשית, וכמוסבר, המשיב טרם פעל לפי סעיף 79 אלא רק הצהיר על כוונתו לעשות כן. בית המשפט איננו מוסמך למנוע ממנו לפעול לתיקון השומות חרף קיומו של הערעור הנוכחי. כפי שמצאנו, השלב הראשון לשם תקיפת תיקון שומה הוא הגשת השגה ולא הגשת ערעור.

אם וכאשר יוגש ערעור על השומות המתוקנות, בית המשפט יהיה מוסמך, בין השאר, לבקר את עצם השימוש בסעיף 79 בנסיבות דנן. אמנם הסמכות לתקן שומה לפי סעיף 79 הינה על פניה רחבה מאד ואיננה מותנית בקיומה של עילה ספציפית זו או אחרת, אולם הסמכות איננה חסרת גבולות והחלטת המנהל לעשות שימוש בה (ותוכן התיקון עצמו) נתונה לביקורת שיפוטית. לגבי הסיכוי שטענת המערערת בנושא סעיף 79 תתקבל אינני מביע כעת דעה.

במקרה זה בחינה ראויה ומקיפה של טענות המערערת כנגד השימוש בסעיף 79 תחייב הנחת תשתית עובדתית באמצעות הגשת תצהירים וחקירת עדים. במה הדברים אמורים?

ההכרעה בשאלת סמכותה של רשות המסים לתקן שומות לפי סעיף 79 לחוק מע"מ (ולפי ההוראות המקבילות בחוקי מס אחרים) כרוכה כידוע בעריכת איזון בין עוצמת עילת התיקון מחד לבין עוצמת אינטרס ההסתמכות של הנישום מאידך. עוצמת עילת התיקון, במקרה של טעות, תלויה בין היתר בסוג הטעות וחומריתה, נסיבות היווצרות הטעות וגורמיה, ההיקף הכספי של הטעות והנפקות האפשרית של אי תיקון הטעות. עוצמת ההסתמכות תלויה, בין היתר, בהשתלשלות הליכי השומה וההליכים המשפטיים, חלוף הזמן, ההיקף הכספי של העניין, ושינוי מצבו של הנישום לרעה.

לכל המרכיבים הנ"ל, או לרובם, יש פן עובדתי שמחייב בירור.

אמנם ניתן כבר בשלב זה לברר חלק מהעניינים המנויים לעיל (אם כי הדבר יהיה כרוך בהגשת תצהירים וחקירת המצהירים). וכך כתבה כב' השופטת סירוטה בעניין **מסגריית קינג**:

"יש ממש בהתרעמותו של ב"כ המערערת, על גרירתה לסיבוב נוסף של הליכים, הכרוך בזמן הוצאות ועוגמת נפש, זאת לאחר שהתמודדה כבר עם השומה המקורית בהליך של השגה, שלאחריו הגישה ערעורה לבית המשפט. כתוצאה מתיקון השומה ירדו לטמיון כל מאמציה של המערערת בהתמודדותה עם רשות המס. במצב דברים זה, שבו מצוי הנישום 'כחומר בידי המנהל', ראוי שבית המשפט יבחן בטרם קבלתו הטכנית של הערעור את השאלה האם בנסיבות העניין מוצדק לתקן את השומה, שמשמעותו גרירת הנישום להליך השגה וערעור נוספים."

(קו ההדגשה איננו במקור).

הדברים שנכתבו שם משקפים, מן הסתם, את תחושת המערערת דכאן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2015

ע"מ 21595-12-14 טאטה קונסולטנסי סרויסס לימיטד נ' מנהל מס ערך מוסף

אולם אני סבור כי, לפחות במקרה המונח לפני, יהיה זה יעיל ונכון יותר לברר את כל העובדות הכרוכות במחלוקת בין הצדדים כמקשה אחת, דהיינו הן העובדות הקשורות להצדקת עריכת תיקון השומה והן העובדות הצריכות להכרעה בסוגיית המס גופא, ולא לפצל את גביית העדויות בין שני שלבים שונים. כך תונח בפני בית המשפט התמונה בשלמותה. בירור זה ייעשה כאמור במסגרת הערעור החדש אם וכאשר יוגש.

11. אשר על כן אני קובע כי אם ברצון המשיב לפעול לפי סעיף 79 לחוק ובהתאם להודעתו, יעשה כן תוך 30 ימים מהיום וימסור על כך הודעה מיידית לבית המשפט ולמערערת. הודיע המשיב כאמור, הערעור הנוכחי יימחק ויוטלו על המשיב הוצאות משפט בסך 20,000 ש"ח.

אם בהמשך יוגש ערעור חדש על השומות המתוקנות, המערערת תהיה רשאית להעלות טענות כנגד עצם השימוש בסעיף 79 ואם טענות אלו יתקבלו יחול האמור בסעיף 10(ו) לעיל.

אם לעומת זאת, יבחר המשיב **שלא** לפעול לפי סעיף 79 לתיקון השומות, יגיש על כך הודעה תוך 30 ימים מהיום וייקבעו סדרי דיון להמשך שמיעת ערעור זה.

12. לתזכורת פנימית בעוד 30 ימים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ה, 11 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

הרי קירש, שופט